

Forfatter: Sibbern, F. C.

Titel: Udrag fra Efterladte Breve af Gabrielis

Citation: Sibbern, F. C.: "Efterladte Breve af Gabrielis", i Sibbern, F. C.: *Efterladte Breve af Gabrielis*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, [Valby], Borgen, [1998], s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sibbern01val-shoot-idm139907531086672/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Efterladte Breve af Gabrielis

hele Livet igjennem faae nok at gjøre med dette for tidligen i dem opæggede Jeg.

Frygteligt stormer alting ind paa de Smaa, for ret tidligt at skille dem ved deres Barnlighed, der sødt og rørende gaaer op i Momentets rene, udeelte Nydelse. Men af alle Fremskyndelser og Ansporelser, hvorved man river dem ud af denne, uden Tanke paa Fremtid, i Øieblikkets Fylde lykkelige Tilværelse, og øver dem i, ærgjerrigen at see fremad, og at see Timens Nydelse ei i Timen selv, men i et fjærnt, forfiængeligt Maal, af alle disse Pirringer hader jeg ingen mere, end dette formelige System af Incitamentet for Ambitionen, som man kalder den, ved hvilke de Smaa ved Underviisningen forfølges hver Dag og hver Maaned og hvert Qvartal og hvert Aar. Det hjælper ikke, at man forsikkrer mig, at de ellers ikke kunne bringes til at læse tilgavns; jeg bliver ved at sige: Lader dem heller lære mindre, end at l ansøre dem ved Udsigter, Berømmelse og Ærgjærrighed. I ægge en Djævel op i dem, med hvilken de faae at gjøre, saalænge de leve. Dog er det her paa dette Sted ikke saa slemt, som ellers paa de fleste Steder. Her hersker i det hele megen Frihedsaand.

Den 21de Octbr.

Jeg sender Dig herved igjen snarere en Dagbog, end et Brev. Hvad der kan tildrage sig her i Egnen, forianger Du vist ikke, jeg skal fortælle Dig. Men lad mig dog engang vide, hvad Du veed om Tildragelserne derude i den store Verden. Her har man alleslags Rygter.

Den 22de Octbr.

Jeg har ofte ønsket mig ind i en Krig. Uhyre Tilskikkelser vilde jeg udholde, kun ikke tabe Livet eller Sundheden. Saar vilde jeg tage, saa mange jeg med uforstyrret Helbred kunde taale. Jeg har forstillet mig, hvor meget det vilde hjelpe mig. Maaskee tilsidst ikke det engang.

Kun Livet vilde jeg beholde. At døe i denne Forfatning vilde være skrækkeligt. Nei endnu her maa der blive noget af mig; eller jeg gad slæbe denne Tilværelsens Byrde igjennem alle Lande og alle Aarhundreder indtil Herrens Gjenkomst.

Er det muligt, at det er kommet saavidt med mig, der begyndte med den saligste Ungdom, med den skønneste Vaar? Frisk flød Erkjendelsens Kilde for mig gjennem Livet og jeg drak daglig af dens qvægende Vand. Og nu vanker jeg om i disse min Barndoms elskede Egne, og sønderriver mit Hjerte med Fortvivlelse, indtil dybt ind i Natten, og selv, naar jeg endelig mødig har lagt mig, vare ofte de indre Svingringer endnu længe ved.

Den 25de Octbr.

Gid det ungdommelige Menneske dog altid kunde beholde det, hvori det første Gang sætter sit Livs Realitet. Sandelig Ingen kan beregne, hvad den første Standsning i den indre Stræben, den første sig reisende Følelse af den egne Tilværelses Intethed, kan udøve for en ødelæggende Magt i et inderligen og fyrigen attraaende Væsen. At udvortes Ting og Forhold ere intet, allerede det lærer et barnligt Sind og Hjerte ikke uden Bitterhed at fornemme. Men at endog dets egen indre Fremadstræben til et selvbestemt Maal, til en fri og klar Nydelse af Livet paa sin egen Vus, at endog denne ikke er noget og maa forsages, dette er en frygtelig lammende Fornemmelse.

Jeg har her i disse Dage truffet en sød Pige, hvis hele Udseende afspeiler mig min egen paa en Maade, hvorover jeg gyser. Endnu ganske ung, er hun allerede bleven truffen af en Skjæbne, der har sønderbrudt hendes Hjertes Fred i dets Inderste. Hun elskede af ganske Sjæl en ung, af alle afholdt Greve. Men efterat han for to Aar siden var ansat ved Legationen og bortreist, lunknedes efterhaanden hans Breve, indtil han tilsidst, for omtrent et Aar siden, tilskrev hende, at han ønskede, at kunne ansee deres Forbindelse for hævet. Hun fik dette Brev, just som hun var i Færd med at lægge sidste Haand paa det sidste af tolv Halstørklæder, hun meget nydeligen